

pectare debet. inima
dociles. au. inuenerit
enda sunt. locu. p. p. p. p.
unt. narratiue. hinc
de qua. agitur. hinc
certa. sunt. documentis
uero. audiri. m. m. m. m.
in. eo. quod. iam. scimus
quas. ueras. esse. haberi.
tibus. dicendi. uiribus
crepationes. concitaz
cum. alia. ualent. ad
effaria. Et. hec. quidem
omnes. in. his. qua. lo
quunt. sed. et. alii. habent
in. acute. orate. uehes
e. agimus. oportet. acc.
uel. dicere. sapienter. etiā
uolūt. audiendibus. etiam
esse. eloquentes. possent
mi. eloquentia. ratio
gis. ab. eo. in. his. que. au
t. et. eum. quem. dixer
e. existimat. Hic. autē
Rhetoricam. docent
in. sapientiam. line. elo
quibus. eloquentiam. ue
re. plerumq. prodeste
licet. homo. ratio. magis
sanctis. maior. minime
in. legendis. memorię. q.
tis. et. allegiter. earum
s. legat. ut. tenet. ne. q.
u. u. p. p. p. p. p. p. p. p. p.

verba eorum minus tenent. & cor eorū sui cordis oculis
vident. sed utriusq; qui & cum uolet eas dicit. & sicut
oportet intelligit. Huic ergo qui sapienter debet dicere.
etiam quod non potest eloquenter uerba scripturarū
tenere maxime necessarium est. Quanto enim se pau
periorē cernit in suis. tantum in istis oportet eum di
tiorē. ut qd dixerit suis uerbis. prebeat & illis. Porro
qui non solum sapienter. uerum etiam eloquē ter uult
dicere. quo profecto plus proderit. si utriusq; potuerit.
ad legendos uel audiendos. & exercitatione imitādos
eloquenter eum multo magis quam magistris artis
rhetoricę uacare precepto. si tunc hij qui legunt & au
diuntur. non solum eloquenter. sed etiā sapienter dixisse
uel dicere ueraci predicatione laudantur. Qui enim
eloquenter dicunt suauiter. qui sapienter salubriter
audiuntur. Sunt ergo ecclesiastici uiri qui diuina eloqa
non solum sapienter. sed & eloquenter tractauerunt.
quibus legendis magis non sufficit tēpus. quā de esse
ipsi studentibus & uacantibus possunt.

QVOD AVTHORES CANONICORVM LI
BRORVM ET SAPIENTES ET ELOQVEN
TES FVERVNT. Ca. XXIX.

h (quorum scripta diuinitus inspirata) canonem
nobis saluberrima autoritate fecerunt. sapien
tes tātummodo. an eloquentes nuncupandi sint? que
quidem quęstio apud me ipsum. & apud eos qui mecū
quod dico sentiunt. facillime soluitur. Videri potest. &
audeo dicere. omnes qui recte intelligunt. quod illi lo
quuntur simul intelligere. nō eos aliter loqui debuisse.
Sicut autem est quędam eloquētia que magis etatem
iuuenilem docet. est que senilem. nec iam dicenda elo
quentia si personę nō congruat eloquentis. Vbi uero
nō eos intelligo. minus qdē apparet mihi eorū eloquē

tia, sed eã nõ dubito esse talem, qualis est ubi intelligo. Sic quippe illi locuti sunt vt posteriores qui eos recte intelligerent & exponerent, alteram gratiam disparẽ quidem, uerum tamen subsequẽntem in dei ecclesia reperirent. Non ergo expositores eorum ita loqui debent, tanquam seipfos exponendos simili autoritate proponant, sed in omnibus sermonibus suis primitus ac maxime ut intelligant, elaborent ea quantum possunt perspicuitate dicendi, vt aut multum tardus sit qui nõ intelligit, aut in rerum (quas explicare atq; ostendere volumus) difficultate ac subtilitate non in nostra locutione sit causa, quo minus tardiusue q̃ dicimus possint intelligi. Sunt enim quẽdam quẽ aut non intelliguntur aut vix intelliguntur, quamuis planissime dicentis versentur eloquio, quẽ in populi audientiam vel raro si aliquid urget, uel nunquam omnino mittenda sunt.

QVOD FACILI LOCVTIONE VTI IN
VVLGVS DEBEAT. Ca. XXX.

Vamuis in bonis doctoribus tanta docendi cura sit, uel esse debeat, ut verbum quod nimis obscurum sit vel ambiguum, latinum esse non possit, vulgi autem more sic dicatur, vt ambiguitas obscuritasq; vitetur, non sic dicatur ut a doctis, sed potius vt ab indoctis dici solet. Quid enim prodest locutionis integritas, quam non sequitur intellectus audientis, cum intelligunt propter quos ut intelligant loquimur? Qui ergo docet, uitabit uerba omnia quẽ non docent, & si pro eis aliqua quẽ intelligantur integra potest dicere, id magis eliget, si autem non potest, siue quia nõ sunt, siue quia in presentia non occurrunt, vtetur etiã verbis minus integris, dum tamen res ipsa doceat atq; discatur integre, & hoc quidem non solum in colloqu

tionibus siue sicut cum aliquo
verum etiam multis magis
promittitur, vt intelligatur
locutionibus est, cum propter
omnes tacet in uoluntate
conteritur, sed utique ut
ne mens effra deorsum ac
centi se habent, cura dicentis
significare uerum intellexit
autem, que uere significet u
mensura ueritate dicendi
besta que parata & ad uer
promittit. Mora autem uerum
audierit, tumens est, aut i
cum quare est qui significet
qui cogita in uoluntate.

DE OPTIMO MODO
OPORTEAT PRAEDI
CENDO OBSERVARE

Sicut enim optimus modus
e uoluntatem audientis & e
nam ingeniorum i
uoluntatem esse, non uer
dicitur, aperte que uo
quid dicitur, si hoc potest,
dicitur quod clarum est
quod uerum dicitur, ita debet
esse, ut delectet, uel faciat. D
uoluntatem est delectare suauit
tatem suam quod primo
dicitur, et uoluntatem, in rebus et